

[Indenrigsministeren.]

Byerne kan konverteres med Fordel. Naar man foretager Beregninger med Hensyn til Kurserne paa $4\frac{1}{2}$ og 4 pCt.s Obligationer, vil man se, at det i stort Omfang kan gøres. Noget andet er, at enhver Grundejer — det er jo rimeligt — ræsonnerer over, hvorvidt der vil blive bedre Betingelser i den kommende Tid, efterhaanden som Konverteringen udfolder sig. Men hvis disse Overvejelser saa suppleres af en Tillid til eller Tro paa, at det ærede Medlems Udtalelse her om Konverteringsafgiftens Bortfald bliver til Virkelighed, er det det samme som at sige til Grundejerne: I skal endelig ikke konvertere i dette Øjeblik. Derfor ønsker jeg her at udtale, at Grundejerne skal ikke regne med, at Konverteringsafgiften bliver ophævet. Denne Konvertering er jo ikke i Byerne et Led i en bestemt Erhvervs- og Krisepolitik, saa Grundejerne maa ræsonnere over de Fordele, der kan opnaas i Dag ved Omprioritering, og alene paa Grundlag deraf tage deres Beslutninger.

Til det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (J. R. Poulsen) skal jeg sige, at det Spørgsmaal, han her rejser, er et Spørgsmaal, der for saa vidt vedrører Henstandslovgivningen, som man maa erindre, at den Indregning af Henstandsydelser eller Restancer fra senere Terminer, som der her er Tale om, knytter sig til selve Konverteringen, og at Konverteringen, saadan som Pengemarkedets Forhold er, ikke kan ske for lavere forrentede Obligationer end $4\frac{1}{2}$ og 5 pCt.s. Derfor kan det ærede Medlem ikke samtidig modsætte sig enhver Tanke om et vist Tvangsmoment i Konverteringsbestrebelse og saa tro paa, at man alligevel kan inddrage 4 pCt.s Serierne i Konverteringen. Det ærede Medlem og hans Parti har helt og fuldt stillet sig paa Kravet om, at denne Konvertering alene skal bygge paa Frivillighed, og naar man har stillet sig paa det Standpunkt, maa man ogsaa tage Konsekvensen deraf. Jeg er ganske klar over og ganske enig med det ærede Medlem i, at det er overordentlig beklageligt, at Laantagerne i 4 pCt.s Serier ikke kan opnaa tilsvarende Lettelser som Laantagerne i $4\frac{1}{2}$ og 5 pCt.s Serier, idet det jo er saaledes — det ved vi alle, og det har jeg selv gjort opmærksom paa i en Radiotale, jeg har holdt angaaende hele dette Spørgsmaal —, at de paagældende erhvervsmæssigt og krisemæssigt set har samme Behov for Lettelser paa det Omraade som de, der har optaget Laan i $4\frac{1}{2}$ og 5 pCt.s Serier. Det, at de har optaget Laan i 4 pCt.s Serier, har, i hvert

Fald hvis det drejer sig om forholdsvis nye Laan, været dikteret af Overvejelser af, hvad der var mest fordelagtigt, og de paagældende har til Gengæld for, at de har maattet nøjes med en lavere Kurs ved Laanets Optagelse, i de fleste Tilfælde maattet forskrive sig for et saa meget større Laan. Det er et beklageligt Forhold, og jeg vil overmaade gerne medvirke til at fremme enhver Mulighed for, at 4 pCt.s Laantagerne ogsaa kan opnaa Fordele ved en Konverteringslovgivning. Men, som sagt, i dette Øjeblik, hvor denne Konverteringsordning er lagt fast i Henhold til Rigsdagens Vedtagelse, maa man ogsaa drage Konsekvensen deraf. Fromme Ønsker nytter ikke, man maa sætte sig ind i de tekniske Forhold, der foreligger, sammenholdt med Pengemarkedets Tilstand, som ikke gør saadanne tilsvarende Lettelser mulige for 4 pCt.s Laantagere som for $4\frac{1}{2}$ og 5 pCt.s.

Stein: Til den højtærede Minister vil jeg sige, at jeg ikke kan være ganske enig med ham i hans Betragtninger angaaende de offentlige Laaneforhold under den nuværende Situation. Det maa erindres, at man for de offentlige Laan, Laan, som Stat og Kommune optager, forlanger og regner med, at de kursmæssigt vil ligge gunstigere end andre Laan, og ikke mindst af den Grund er de Bemærkninger, jeg fremsatte før, fuldt berettigede. Der er imidlertid ikke Grund til at gaa videre i en Diskussion om dette, og jeg skal derfor blot gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Ministers Udtalelser om Afgiften. Jeg kan ikke modtage nogen Bebrejdelse for, at jeg har tilsigtet eller medvirket til en Slags Sabotage, eller hvad den højtærede Minister mente, ved at bringe dette Spørgsmaal frem. Hvis saa var, vilde man overhovedet aldrig kunne tale om Tingene; den højtærede Minister plejer heller ikke selv at være ængstelig for at gaa ud og sige baade det ene og det andet. Forholdet er det, at der er truffet en Række Foranstaltninger, som tager Sigte paa at begunstige Konverteringen for Landkreditforeningernes Vedkommende. Det har jeg ikke noget som helst at indvende imod, men man tilsigter jo ikke alene en Rentesænkning for Landkreditforeningernes Vedkommende; det vilde i Virkeligheden heller ikke være muligt at begrænse sit Formaal dertil. Det, man tilstræber, er en almindelig Rentesænkning, hvilket den højtærede Minister baade den ene og den anden Gang har givet Udtryk for. Men naar det er Meningen, at man virkelig for Alvor ønsker at fremme en